

Doma in po svetu

— PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV —

Reagan bo imel tiskovno konferenco

WASHINGTON, D.C. — Bela hiša je naznanila, da bo imel predsednik Reagan jutri zvečer ob 8. uri televizirano tiskovno konferenco. Novinarji se bodo zanimali predvsem za njegovo reakcijo do poročila preiskovalne komisije o nesreči Challengerja. Vprašali ga najbrž bodo tudi o reformi davčnega sistema, o kateri sedaj razpravlja Kongres, in o drugih perečih zadevah.

Komisija zelo kritična do NASA — Predlaganih več sprememb v poslovanju vesoljske agencije — Poletov dolgo ne bo

WASHINGTON, D.C. — Včeraj je bilo objavljeno poročilo, ki ga je pripravila posebna predsedniška komisija o vzrokih nesreče vesoljskega šuttleja Challengerja. Komisija, ki ji je načeloval bivši državni sekretar ZDA v Nixonovi administraciji William P. Rogers, je ugotovila, da je neposreden vzrok nesreče okvara na izstrelitveni raketi na trdo gorivo. Ta okvara je bistvenega značaja in je NASA vedela zanjo, ustrezno pa ni ukrepala, da bi jo popravila. Dejstvo je, da je NASA tvegala z življenji astronautov. Okvaro bo treba popolnoma popraviti, do takrat pa ni mogoče misliti o ponovnih poletih teh plovil. Tudi vremenske razmere niso ustrezale varnostnim zahtevam in bi že zaradi tega ne smelo priti do izstrelitve Challengerja. Splošna ugotovitev je torej, da do te nesreče nikakor ni moralo nujno priti. Komisija svetuje številne in temeljite spremembe v poslovanju NASA.

Pretekli petek je predsednik Reagan dobil v roke poročilo in se je Rogersu in drugim članom komisije zahvalil za uspešno in zahtevno delo. Reagan pa ni osebno komentiral o vsebini poročila. Pred objavo poročila je bila NASA izrazila upanje, da bo lahko ponovno začela z izstreljevanjem šuttlejev že julija prihodnjega leta, kar je na včerajšnji tiskovni konferenci ponovil nov administrator NASA James C. Fletcher. Strokovno kvalificirani opazovalci NASA in programov vesoljskega raziskovanja pa močno dvomijo, da bo do ponovne izstrelitve šuttleja s človeško posadko prišlo pred l. 1988 in morda celo l. 1989.

Kurt Waldheim zmagal na avstrijskih predsedniških volitvah — ZDA zelo zadržane — Kancler podal ostavko

DUNAJ, Avstrija — Na preteklenedeljskih predsedniških volitvah je zmagal bivši generalni sekretar Združenih narodov Kurt Waldheim. Waldheimova kandidatura je postala sporna, ker je bil Waldheim prikrival svoje delovanje med drugo svetovno vojno, ko je bil nemški častnik v okupirani Jugoslaviji in Grčiji. Ugotovljeno je bilo, da so bile nekatere Waldheimove izjave o svoji preteklosti nesresnične oziroma netočne. Po drugi svetovni vojni je bila Jugoslavija celo zahtevala njegovo izročitev, ker ga je smatrala za vojnega zločinca. V zadnjih mesecih je pa jugoslovanska vlada bila zelo previdna do Waldheimove zadeve in ni nič storila, kar bi mu lahko prinesla dodatne težave.

Kmalu po Waldheimovi zmagi je podal ostavno kancler Fred Sinowatz, ki je vodil socialistično vlado. Socialistični predsedniški kandidat Kurt Steyrer je bil namreč na nedeljskih volitvah premagan. Novi kancler bo 48-letni dosedanji finančni minister Franz Vranitzky. Splošne parlamentarne volitve v Avstriji bodo šele prihodnje leto.

Reaganova administracija je bila zadržana do Waldheimove izvolitve. Pravosodno

tajništvo pa je izjavilo, da bi ZDA ne preprečile prihoda v ZDA Waldheima zaradi suma, da je bil nacistični vojni zločinec. Ni pa pričakovati, da bi ZDA povabile Waldheima na uradnega obiska. Izrael je takoj po volitvah odpoklical domov na posvetovanje svojega veleposlanika v Avstriji. Danes bo o Waldheimovi izvolitvi razpravljal izraelski parlament.

Opazovalci evropskih političnih razmer soglašajo, da je prihod Waldheima na mesto predsednika Avstrije škodoval ugledu Avstrije v očeh mednarodnega javnega mnenja. Dejstvo pa je, da je mesto predsednika Avstrije brez posebne politične moči ali celo vpliva.

Vrhovno sodišče razveljavilo odredbo Reaganove vlade glede zdravljenja telesno ali umsko hudo prizadetih novorojenčkov

WASHINGTON, D.C. — Včeraj je vrhovno sodišče ZDA z večino 5:3 razveljavilo odredbo Reaganove vlade, v kateri je vlada zahtevala od bolnišnic, da morajo bolnišnice in zdravniki zdraviti novorojenčke s hudimi telesnimi ali umskimi okvarami, četudi starši teh novorojenčkov takemu zdravljenju protivijo. V teh primerih gre za življenje ali smrt novorojenčkov, vlada pa je zagovarjala stališče, da imajo novorojenčki neodtujljivo pravico do življenja. Vrhovno sodišče je ugotovilo, da imajo starši zadnjo besedo. Odločitev pa ne razveljavlja zakonov, veljavnih v nekaterih zveznih državah, ki dajejo omenjenim državam pravico zahtevati zdravljenja hudo prizadetih novorojenčkov tudi, če so starši proti zdravljenju.

Sodniki so bili globoko sprti. Zanimivo je, da sta bila proti odredbi Reaganove vlade vodilna konservativca Warren E. Burger in Harry A. Blackman, tako kot liberalec Thurgood Marshall. Reaganovo stališče pa je podprl vodilni liberalec na sodišču, 80-letni William J. Brennan, pridružila sta se mu pa konservativca Byron R. White in Sandra Day O'Connor.

— Kratke vesti —

Washington, D.C. — Včeraj je predsednik Reagan sprejel v Beli hiši jordanskega kralja Huseina, ki je na obisku v ZDA. V naslednjih dneh gre kralj Husein v Cleveland, kjer ga bodo zdravniško pregledali v Cleveland Clinic bolnišnici. Reagan in Husein sta si izmenjala poglede na probleme miru na Srednjem vzhodu. ZDA še vedno želijo, da bi Husein igral aktivnejšo vlogo v mirovnem procesu na tem območju, Husein pa je zelo previden.

Cape Town, J. Af. — V neredih sprtih črnskih skupin v naselbini Crossroads je bilo ubitih najmanj šest oseb, porušenih ali požganih pa je bilo več sto hiš in drugih zgradb. Kot kaže, beli oblastniki sploh ne morejo več obvladati položaja v črnskih naselbinah. Med črnci samimi pa je več plemenskih in ideoloških struj, ki drug drugega ne trpijo.

Washington, D.C. — Predsednik Reagan je dejal, da bo Nikaragva postala »druga Libija«, ako bo predstavniški dom zavrnil njegovo prošnjo za 100 milijonov dolarjev vojaške podpore protisandinističnim gverilcem. Kongresniki bodo o Reaganovi prošnji po vsej verjetnosti glasovali prihodnji teden. Kot kaže, je razpoloženje v spodnjem domu še vedno nenaklonjeno Reaganovi politiki do Nikaragve.

Iz Clevelanda in okolice

Bliza se poletni festival—

Letošnji poletni farni festival pri Sv. Vidu bo 11., 12. in 13. julija. Ta festival je najvažnejši in največji vir dohodka za farne potrebe, zato prosi pripravljalni odbor za sodelovanje vseh župljanov. O festivalu bomo seveda še poročali, že danes pa vabimo prostovoljce, ki so pripravljeni pomagati, da o tem obvestijo katera člana festivalnega odbora ali župnišče.

Fr. Kumše prestavljen—

Clevelandska nadškofija je naznanila, da bo Fr. John Kumše, kaplan pri Sv. Vidu zadnjih 7 let, prestavljen k fari sv. Marije v Painesvillu in sicer 24. junija 1988. Škofija še ni imenovala namestnika za Fr. Kumšeta.

Umetniška galerija—

Prihodnji teden bo odprta nova umetnostna galerija v sentklerski naselbini in sicer »Mural Art Gallery« na 6424 St. Clair Ave. Lastnika sta g. in ga. Damjan Kreze.

V tiskovni sklad—

Frank Chukayne, eksekutivni direktor euclidске mestne uprave, je poklonil \$25 v naš tiskovni sklad. Hvala lepa»

Novi grobovi

Antonia Gorsha

V nedeljo, 8. junija, je v Euclid General bolnišnici po kratki bolezni umrla 70 let stara Antonia Gorsha, živeča na School Ave., rojena Zabukovec v Clevelandu, vdova po oktobra lani umrlem Josephu, mati Roberta in Richarda, 3-krat stara mati, sestra Josepha, zaposlena med drugo svetovno vojno pri General Electric Co., do svoje upokojitve l. 1980 pa kot kuharica in natakarica pri Bridge Tavern, članica ADZ št. 22, SNPJ št. 28, Kluba slov. upokojencev na Holmes Ave. in Demokratskega kluba 11. varde. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnege zavoda na E. 152 St. v četrtek, 12. junija, v cerkev Marije Vnebovzete dop. ob 9., od tam na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo nocoj od 7. do 9. ter jutri, v sredo, od 2. do 9. zv.

Anna Marie Petrich

Umrla je Anna Marie Petrich, rojena Stanczyk, žena Johna, mati Jeroma (pok.), Conrada, Janice Kolousek in Virginie Eizember, 2-krat stara mati, sestra Adeline King, Sophie, Helen Mocilnikar ter že pok. Amelie in Margaret Pawlicki. Pogreb bo iz Fortunovega pogrebnege zavoda, 5316 Fleet Ave., jutri, v sredo, v cerkev sv. Imena dop. ob 9. in od tam na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo danes pop. od 2. do 4. in zv. od 7. do 9.

Spominska proslava—

To soboto in nedeljo bo spominska proslava, ki jo na Slovenski pristavi organizira Tabor DSPB. Več o njej na str. 2 in 3. Slovenska demokratska in protikomunistična javnost vabljen, da se te spominske proslave udeleži.

Zadušnica—

Ta četrtek, 12. junija, ob 7. uri zvečer bo v cerkvi sv. Kristine sv. maša za pok. Valentin Grilla ob 48. obletnici njegove smrti.

Politična sezona v teku—

Včeraj opoldne se je zbralo v Hofbrau Hausu na E. 55. St. kakih 300 republikancev, da bi se srečali z ohijskim republikanskim kandidatom za zvezni senat Thomas Kindness. Navzoči so bili v glavnem predstavniki etničnih skupin. Navzoč je bil tudi kong. Jack Kemp, republikanski predsedniški kandidat za l. 1988, ki je govoril o svojem programu zelo posplošno. Predstavljen je bil kongresni kandidat Gary Suhadolnik, ki nasprotuje kong. Feighanu. Suhadolnik je vnet in agilen konservavec, a se za svojo slovensko preteklost malo ali sploh nič ne zanima. Navzoča sta bila tudi župan George V. Voinovich in bivši župan Ralph Perk. Torej, letošnja politična sezona se je že začela, trajala pa bo do volitev 4. novembra.

Spominski dar—

Honey Kramer, Cleveland, Ohio, je prispevala \$10 v naš tiskovni sklad v spomin pokojnih članov družine Kramer. Iskrena hvala!

Zvesto službovanje—

Pri Sv. Vidu je dopolnila 25 let kot kuharica v farni šolski kuhinji ga. Josie Godec. Tekom teh let je menda pripravila kar dobra dva milijona obrokov tople hrane za učence in učenke. Običajno počastimo in priznavamo ob takih obletnicah le »velike ribe«, lepo je torej, da so se ge. Godic pri Sv. Vidu lepo spomnili s primerno prireditvijo.

Piknik na ADZ letovišču—

V soboto, 21. junija, bo prvi piknik sezone na ADZ letovišču v Leroyu. Večerjo bodo delili med 4. in 6. pop., od 6. do 10. zv. bo igral Joey Tomsick orkester. Vstopnice so po \$6 in jih dobite, če pokličete tel. 531-1900 med 8.30 zj. in 5. pop. od ponedeljka do petka.

VREME

Spremenljivo oblačno danes z možnostjo krajevne nevihte proti večeru. Najvišja temperatura okoli 80° F. Isto vreme tudi jutri. Tudi za četrtek ne napovedujejo večje spremembe vremena.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec - Publisher, English editor
Dr. Rudolph M. Susel - Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Mike and Irma Telich, Frank J. Lausche

NAROČNINA:

Združene države:

\$33 na leto; \$18 za 6 mesecev; \$15 za 3 mesece

Kanada:

\$42 na leto; \$27 za 6 mesecev; \$17 za 3 mesece

Dežele izven ZDA in Kanade:

\$45 na leto; za petkovo izdajo \$25

Petkova AD (letna): ZDA: \$18; Kanada: \$22;

Dežele izven ZDA in Kanade: \$25

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$33.00 - year; \$18.00 - 6 mos.; \$15.00 - 3 mos.

Canada:

\$42.00 - year; \$27.00 - 6 mos.; \$17.00 - 3 mos.

Foreign:

\$45.00 per year; \$25 per year Fridays only

Fridays: U.S.: - \$18.00 - year; Kanada: \$22.00 - year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home

6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

Published every Tuesday and Friday except the first 2 weeks in July and the week after Christmas.

No. 46 Tuesday, June 10, 1986

Obisk krščanske demokratske internacionale v ZDA

Da pošta ne deluje vzorno nikjer, posebno ne v Ameriki, je menda splošno znana in priznana stvar. Zlasti tiskane stvari iz inozemstva, recimo iz Evrope, katere nemara še vedno prevažajo barke, romajo cele tedne, večkrat celo mesece, preden dosežejo naslovnika.

Iz Rima mi pošilja moj prijatelj redno buletin, ki ga tudi v angleščini izdaja Krščansko demokratska internacionala (KDI), kjer on deluje v glavnem odboru kot podnačelnik za kd stranke izza železne zaves, sedaj v begunstvu združene v CDUCE (Christian Democratic Union of Central Europe). Redna članica le-te je tudi slovenska kd stranka pod imenom Slovenska ljudska stranka, ki že vse tekoče stoletje predstavlja in zastopa kot večinska politična skupina slovenski narod.

Letošnja marčna številka buletina, ki je prišel v moje roke šele sredi maja, je v celoti posvečena opisu politične misije KD Internacionala v Združenih državah. Predstavniki Internacionala so bili tu od 2. do 7. februarja 1986 in so obiskali vršunske predstavnike ameriške administracije, kongresa, belavskega gibanja, businessa, verskih skupin in Združenih narodov v New Yorku. Namen te prve uradne poti v Združene države je bil seznaniti dokaj skeptične ameriške kroge partikularnega političnega sistema, ki večkrat sumljivo ocenjuje in vrednoti krščansko demokracijo kot strogo politično gibanje, o realni substanci tega gibanja.

Hoteli so spraviti s sveta napačno tolmačenje Amerikancev, da je KD le podaljšana politična roka verskih organizacij in ustanov na politično področje, in da s tem zlorablja vero v politične namene. Takšno gledanje in ocenjevanje pa je v popolnem nasprotju z resnico. Kljub temu je globoko zasidrano v miselnost ameriških političnih krogov, kakor tudi povprečnega Amerikanca. Zato so misije kot je tu opisana, velike politične in mednarodne vrednosti, da se odstranjujejo neosnovana sumničenja in iz njih izvirajoče nezaupanje, ki se koti iz bornih informacij, dostikrat zelo pomanjkljivih, pristranskih in celo sovražnih.

Misijo je vodil načelnik Andrés Zaldivar, spremljali so ga: Flaminio Piccoli, podnačelnik za Evropo, Konrad Sieniewicz, podnačelnik za Srednjo Evropo (CDUCE) pod komunizmom, Osvaldo Hurtado, načelnik ODCA za ameriški kontinent, Raul Manglapus, podnačelnik za Azijo, Emilio Colombo, načelnik evropske KD Unije, Egon Klepsch, načelnik KD skupine v Evropskem parlamentu, Angelo Bernassola, glavni tajnik KDI in vrsta drugih uglednih osebnosti.

Prva in najvažnejša naloga obiska je bila naglasiti popolno neodvisnost KD gibanja od konfesionalnih ustanov, in podčrtati dejstvo inter-konfesionalnosti (sodelovanje katoličanov, protestantov in odprta vrata za sodelovanje z nekrščanskimi duhovno podzidanimi gibanji).

Internacionala obsega 56 političnih strank na štirih kontinentih: v Evropi, Ameriki, Aziji in Afriki; je torej med-rasno in med-kontinentalno politično gibanje velike razsežnosti. Krščanske demokratične korenine sežejo v začetke prejšnje-

Kako je umrl gen. Leon Rupnik

CLEVELAND, O. - Vojno so dišče četrte jugoslovanske rdeče armade ga je obsodilo na smrt. Komunistični časnikar Dušan Željeznov, ki je za Cankarjevo založbo v Ljubljani leta 1980 pripravil drugo izdajo knjige »Rupnikov proces«, je v njej zapisal takole:

»Ura je bila natančno 14:00, 4. septembra 1946, ko je avtomobil pripeljal na strelišče. Ko je (general Rupnik) izstopil iz avtomobila, je mežikal v sončno svetlobo. »Ali so moja prošnja za pomilostitev ugodno rešili?« je vprašal navzoče tožilce, zasliševalce in sodnike. »Ne, sporočiti vam moramo, da so vaša prošnja za pomilostitev zavrnili,« so povedali malce presenečenemu Rupniku. Nič se ni upiral, ko so ga vodili proti strelišču. Pa tudi oči mu niso zavezali.

Sedem mladih knojevcev (KNOJ, Korpus narodne obrambe Jugoslavije, poznejša UDBA) je že stalo v ravni vrsti in čakalo na ukaz. Ob 14:10 je zagrmela salva eksekucijskega voda. »Živel slovenski narod!« je bilo slišati poslednje besede nekdanjega generala jugoslovanske vojske Leona Rupnika. Rupnika je zadelo pet krogel: štiri v prsa, ena med njimi v srce, peta pa mu je prebila vrat...«

Tako so se iztekli zadnji trenutki generalu Rupniku, ki je sprejel mesto predsednika Ljubljanske pokrajine pod nemško zasedbo na prošnjo vseh treh tedanjih slovenskih političnih strank. Iz ljubezni do slovenskega naroda se je njih prošnji in rotnju vdal, čeprav je vedel, kaj s tem zase tvega. V komunizmu je videl zlo in se mu je uprl. V desetem zvezku »Slovenskega biografskega leksikona (Akademija znanosti in umetnosti, Ljubljana 1960) je dr. Metod Mikuš, odpadli duhovnik, partizan in profesor na sedaj imenovani »Kardeljevi« univerzi v Ljubljani, zapisal sledeče:

»Ker je bila narodnoosvobodilna borba že od začetka tudi ljudska revolucija, Rupnikovega delovanja med vojno ne moremo šteti kot kvistlinštvo, pač pa je bil Rupnik pravi

kontrarevolucionar.« Bil je torej njihov ideološki in vojaški nasprotnik ter hkrati zaveden Slovenec, ki je ljubil svoj narod in zanj žrtvoval svoje življenje pred štiridesetimi leti.

Kdor le more, naj se nam pridruži 14. in 15. junija pri spominski kapelici na Slovenski pristavi, da se skupno v

Peta okrožnica Janeza Pavla II.

LEMONT, Ill. - Opazili smo lahko, da je sveti oče Janez Pavel II. spodbujal ljudstva in narode, ki jih je srečaval na svojih potovanjih, naj ohranjajo svojo domačo kulturo. Po drugi strani pa je prikazal izvažanje marksistične kulture v nerazvite dežele kot krivično postopanje, ki uničuje domače kulture in s tem in tako uničuje možnost narodnega življenja in obstoja.

Kultura ima velik pomen v razmerju do namena človekovega življenja, ker ni samo izraz človekove duhovnosti v času, marveč je tudi v pomoč in razumevanje človekove priprave na večno življenje. Med svojim potovanjem po Indiji je poudarjal, da je evangelij v službi vseh narodov in kultur. V vsaki kulturi je mogoče videti božje delo. V kulturnem udejstvovanju Bog ni prikazan le kot oddaljen duh, ki daje smisel vsemu, kar obstoja, marveč daje tudi določen smisel vsakemu človeku. Ali razumljivo povedano: Mnoge kulture prikazujejo Boga kot del človekovega življenja.

Posebna pozornost apostolskega sedeža je bila pred kratkim posvečena Latinski Ameriki, ki je postala rojstna domovina teologije osvobođenja. Ta nova smer v teologiji je povzročala skrb katoliškega svetu. Obenem pa je postala tudi klasičen primer za pravilno presojanje vrhovne učiteljske službe Cerkve v današnjem času.

V deželah Južne Amerike vlada velika revščina. Tamkajšnje gverile, ki se borijo za svobodo ljudstva, so večinoma pod vodstvom marksistično usmerjenih voditeljev. Ti obljubljajo svobodo in pravico do

globoki hvaležnosti poklonimo spominu generala Rupnika, spominu pokojnih domobrancev, in spominu vseh naših bratov, ki so padli kot žrtve nasilja, v borbi proti komunizmu, bodisi v Sloveniji ali kjerkoli.

Padli so za Boga, narod in domovino. Večna jim slava!

Tabor DSPB

materialnih dobrin vsem revnim, ki so brez najbolj potrebnih sredstev za človeka primer-no življenje.

Pojavili so se katoliški teologi o osvoboditvi revnih in zatiranih; njihovi nauki so bili pod vplivom marksističnih naukov in tudi niso bili v prikazovanju Kristusovega odrešenja od greha za vse ljudi. Imeli so enostransko predstavo odrešenja revnih, zapostavljenih in zatiranih od njihovih stisk. Vendar pa je bilo v njihovih naukih mnogo dobrih zamisli, posebno je bila močno predstavljena Jezusova ljubezen in skrb do ubogih in stiskanih.

Brazilske škofi so bili v razgovoru z apostolskim sedežem in so želeli predstaviti apostolskemu sedežu točno sliko položaja katoliške Cerkve v (dalje na str. 4)

Lepo praznovali rojstni dan

HOWE, Ind. - Večkrat me je že marsikdo vprašal, kje pa so mama Vlašič in kako se kaj imajo?

Sedaj pa, ko hitim domov iz letališča O'Hare v Chicagu v Howe, Ind., mi misli vrnejo nazaj v Kalifornijo, kjer smo 18. maja praznovali mamin 80. rojstni dan. Kmalu po očetovi smrti se je mama preselila h hčerki Angelci v Carlsbad, Kalif., sedaj pa se nahajajo pri sinu Vinkotu v Thousand Oaksu, Kalif.

Katera mati ne bi bila vesela obiska svojih otrok in vnukov! Ne najdem besede, da opišem veselje naše mame, ko nas je vseh tako skupaj gledala pri polni mizi dobrot, ker smo vsi raztreseni po Ameriki. Prva njena želja je bila, da eno skupaj zapojemo. Ker smo vsi bolj vesele narave, smo takoj ustregli.

Mamini spomini se vračajo nazaj na mladostna leta v Dolenjo Pirošico, ko bi se rada učila za učiteljico pa je ljubezen zmagala. Poročila se je z našim očetom Matijo Vlašičem. Skupaj sta skrbela za nas šestih otrok. Mama pravi, da so tista leta prehitro minila in da so ji še vedno pri srcu. Ponosna je na vso družino.

Bog Vas živi, mama, še na mnoga leta. To Vam kliče vseh šest otrok ter snaha in zetje, 12 vnukov in 7 pravnukov, kakor tudi vsi bratje in sestre v domovini, sosedi, prijatelji in poznanci od blizu in daleč. Posebno lepa hvala Mariji (Pečarič) Vlašič za korajžo!

Marija Kranjec

ga stoletja, a prve oblike njenega delovanja zasledimo v 60-ih in 70-ih letih 19. stoletja; njena mednarodna razsežnost se je začela po drugi svetovni vojni: politiki slavnih imen, francoski Robert Schuman, nemški Konrad Adenauer in italijanski Alcide de Gasperi so internacionalo poklicali v življenje in ji postavili temelje.

Ti danes obsegajo:

1) demokratizacijo javnega življenja in spoštovanje človekove osebnosti in njegovih človečanskih pravic;

2) socialno pravičnost, zgrajeno na principih krščanskega moralnega nauka, na narodnem in mednarodnem področju;

3) sodelovanje med narodi in ljudstvi za ohranjanje miru.

Ni na tem mestu prostora za podrobno analiziranje navedenih načel, ki se, z isto vsebino, aplicirajo v različnih delih sveta na različen način. KDI s posebnim ponosom gleda na svoj bistveni prispevek k ustanovitvi Evropske skupnosti in si prizadeva, da bi se nekaj podobnega priklicalo v življenje tudi na drugih kontinentih, zlasti v latinski Ameriki. Pazljivo motri odnose med Vzhodom in Zahodom v prepričanju, da je načrt razširiti komunistično revolucijo čez ves svet še vedno med glavnimi cilji Sovjetske zveze. Odpor je treba graditi na moralni moči ljudstva in njega odločnosti, ne se ukloniti, am-

(dalje na str. 4)

TABOR DSPB V CLEVELANDU

Vas vljudno vabi na Spominsko proslavo — Na Orlovem vrhu Slovenske pristave

Sobota, 14. junija:

1. Popoldne - Prihajanje gostov.
2. Od šeste ure dalje bo na voljo večerja.
3. Ob zatonu sonca komemoracija ob štiridesetletnici smrti generala Leona Rupnika, za vse žrtve revolucije, združena z baklado.
4. Kres

Nedelja, 15. junija:

1. Ob deveti uri dopoldne avtomobilska povorka iz Clevelanda na Slovensko pristavo.
2. Ob enajsti uri sv. maša.
3. Govor predsednika TABORA ZDSPB, soborca — Ludvika Kolmana.
4. Takoj po končani proslavi bo na voljo kosilo.

Prispevek k zagonetni tragediji

(Letos je na Tržaškem izšla roman tržaškega pisatelja Fulvia Tolmizze »Gli sposi di via Rossetti« (Novoporočenca iz ulice Rossetti). Protagonista romana sta slovenska zakonca Stanko in Danica Vuk, ubita skupaj s tretjo osebo od neznane roke v okoliščinah zadnje vojne. Roman je vzbudil precej zanimanja tako na Primorskem kot v ostali Sloveniji, zato posredujem članek, ki ga je ob izidu romana za Katoliški glas napisal msgr. Kazimir Humar. Izšla so tudi pisma Stanka Vuka iz zapora ženi Danici v italijanskem izvirniku, v še bolj razširjenem izboru pa tudi v slovenščini pod naslovom »Ljubezenska pisma«. Prevod sta oskrbela Vida in Milko Matičetov. Ta je sestavil tudi bogate opombe, medtem ko je spremna študija iz pod peresa Mirana Košute. /Podatki po Mladiki/. Ur.)

msgr. K. Humar:

O romanu Fulvio Tolmizze »Gli sposi di via Rossetti« sem že pisal. Zaključil sem z mislijo, da bo o nekaterih zgodovinskih dogodkih in osebah v knjigi potrebno še pisati. Tu bi se ustavil ob tragični smrti zakoncev Vuk.

Pisatelj Tolmizze postavlja kot bolj verjetno trditev, da je umor Stanka Vuka, njegove žene Dani in slučajnega gosta dr. Dragota Zajca delo »plave garde« oz. »črne roke«. Za celo zadevo pa da stoji Ernest Jazbec.

To tezo je Tolmizze povzel iz pisanja tedanjih glasil OF, ki so takoj po umoru pisala, da je pokol v ul. Rossetti delo »reakcije«. Potrjuje jo tudi iz srečanj Ernesta Jazbca s St. Vukom in njegovo ženo. Pri tem samo mimogrede omenja možnost, da so umor zakrivali pristaši OF. Zato bi se jaz ustavil ob tej slednji možnosti in jo analiziral, da vidimo, koliko je bolj verjetna od prejšnje. Gre samo za večjo ali

manjšo verjetnost.

Kaj pravi ljudski glas

Od vsega začetka je po Trstu in tudi po Gorici šel ljudski glas, da je St. Vuka in njegovo ženo likvidirala VOS (Varnostna obveščevalna služba). Ta glas je ostal živ, saj sem še lansko leto slišal na Krasu za ime nekega pokojnega heroja, ki da je bil eden od treh ubijalcev v ul. Rossetti.

Koliko je ta glas iz ljudstva verodostojen? Moje mnenje je, da moramo tragedijo v ul. Rossetti postaviti v okvir tedanjih političnih razmer v vrstah OF v Sloveniji in na Primorskem. To se pravi v strategijo in taktiko slovenske komunistične partije v vojnih letih. Stanje pa je bilo takšno:

Kako se je utrdila diktatura KPS

Osvobodilna fronta slovenskega ljudstva je nastala v juniju 1941 po Hitlerjevem napadu na Jugoslavijo. Nekateri zgodovinarji sicer stavijo nastanek OF v mesec april istega leta po razpadu Jugoslavije, toda ta datum ni zgodovinsko izpričan.

OF je nastala kot koalicija, zveza treh ustanovnih skupin in sicer komunistične partije, krščanskih socialistov in skupine Sokolov. Vsaka skupina je od začetka uživala neko avtonomijo, samostojnost. Posebno krščanski socialisti, ki jih je vodil Edvard Kocbek. Ta pa ni bil nikoli partizanski komandant, kot nekje zapiše Tolmizze, temveč le politik in kulturnik. Ne vem, če je med revolucijo sploh kdaj streljal.

Krščanski socialisti so znotraj OF imeli svoje organizirane skupine, svoje zaupnike, svoje sestanke. Tako je bilo do Dolomitske izjave konec februarja 1943. S to izjavo so se krščanski socialisti in Sokoli odpovedali svoji avtonomiji, razpustili svoje skupine in celotno vodstvo OF, tako poli-

tično kot vojaško, predali Komunistični partiji Slovenije. Izjavo je za krščanske socialiste podpisal E. Kocbek.

S to izjavo se na Slovenskem začel diktatura komunistične partije. Pri tem ne gre spregledati, da je vodstvo slovenske komunistične partije tistega časa bilo izrazito stalinistično usmerjeno tako v svojih ciljih kot v svojih metodah in to do preloma s Stalinom junija 1948.

Krščanski socialisti razdvojeni

Kocbekovi pristaši krščanski socialisti v OF niso vsi mirne duše sprejeli Kocbekove kapitulacije. Eni so zapustili vrste OF in prešli k domobrancem; drugi so se potuhnil; tretji so prešli na pozicije komunistične partije in postali komunisti. Partija pa Kocbeku in njegovim ni zaupala.

Josip Vidmar je v intervjuju, ki ga je imel za svojo 90. letnico dne 10. oktobra 1985, povedal tole: Tudi po Dolomitski izjavi je Kocbek še naprej pisal pisma svojim aktivistom, naj formirajo krščansko socialistične edinice, čeprav je bilo to v nasprotju z izjavo. Ko sta mu Kidrič in Kardelj to očitala, je tajil, da bi pisaril takšna pisma. Toda pokazala sta mu prepise njegovih pisem, ki sta jih imela na mizi. Njegovo pošto so namreč pregledovali, ker mu niso povsem zaupali.

Taktika KPS

Partija je torej z Dolomitsko izjavo vzpostavila svojo absolutno oblast in diktaturo nad OF in vsem dogajanjem na Slovenskem. Odžagala je in po potrebi tudi likvidirala vsakogar, kdor se njeni oblasti ni v celoti podredil. Ni bilo važno, kaj je bil kdo: fašist, domobranec, socialist; tudi ni bilo važno, ali je bil v vrstah OF ali miren človek, važno je bilo, ali se je v vsem in povsod strinjal s smernicami partije. Če se tega ni držal, so ga brez usmiljenja likvidirali. Ljudski glas pozna več takih primerov. Če imamo to pred očmi, si lahko razložimo likvidacije številnih slovenskih Primorcev in tudi Stanka Vuka.

Oznaka Stanka Vuka

Kot izhaja iz knjige F. Tolmizze, je Stanko Vuk pripadal h krščanskim socialistom. Ko je pred vojno nekaj časa bival v Ljubljani, je navezal stike s Kocbekom kot večina takrat-

nih krščansko usmerjenih intelektualcev. Kocbek je imel svoj vpliv tudi na slovensko krščansko mladino na Primorskem v Italiji. Njegovo pesniško zbirko »Zemlja« smo brali v semenišču in se nad njo navduševali. Kot pesnik je Kocbek vplival na Lada Piščanca in na mladega Stanka Vuka. Bilo je moderno slediti Kocbeku.

Stanko Vuk je bil torej povezan z Edvardom Kocbekom in krščanskimi socialisti in se k njim prišteval. Toda bil je tudi izrazito veren človek. Njegov sotrp in v zaporih v Fossanu, Poljak Sygmund Batkovski, je po Stankovi smrti pisal njegovim staršem v Mirnu zelo prijazno pismo. V pismu pove o prijatelju Stanku: »Občudoval sem njegovo vero, ki je vedno hrepenela po duhovnem napredku... Pogosto je pristopal k obhajilni mizi... Strastno je ljubil svojo domačo zemljo, svoj materin jezik, navade, pesmi in tradicije svojega naroda« (Pismo staršem 26.3. 1944).

Stanko Vuk in OF

Ko se je poleti 1942 tudi na Primorskem razvilo delovanje OF, je Stanko Vuk bil že v zaporu v Fossanu. Za obstoj in delovanje OF je zvedel od žene Dani, ki ga je obiskovala, in tudi iz drugih virov, saj je bila partizanska propaganda zelo živa po vsej Italiji, kjer so bili slovenski vojaki in zaporniki.

Dokler je delo OF gledal od daleč samo iz poročil, je bil gotovo navdušen zanjo, kot skoro vsi slovenski Primorci po Italiji. Informiran je bil tudi o tem, da je vstala opozicija zoper OF, da so se formirale domobranske edinice.

Kot Primorec, ki je od daleč gledal na dogajanje doma, je obsojal vsako opozicijo zoper OF. Zato je povsem razumljivo, da je ženi pisal iz zapora: »Bog ne daj, da bi me iz zapora rešila bela garda ali kdo podoben. Rajši umrem tukaj.« Tako so tedaj mislili vsi Slovenci po italijanskih zaporih in po italijanskih kasarnah. Toda vprašujem se, kako je Stanko Vuk reagiral, ko je prišel iz zapora in zvedel za celotno nastopanje OF pri nas po 8. septembru 1943.

Ko je npr. prišel v Miren, je zvedel, da so partizani ustrelili mladega prof. Cirila Šinigoja, narodno zavednega fanta in sovaščana; nadalje, da so odvedli in likvidirali mlado Vero Lestjan, ki je v domači vasi vo-

dila Marijin vrtec, prirejala z otroki nastope v župnijski dvorani; potem, da so odvedli in ustrelili domačina Bogomila Klančiča in Venčka Štanta.

Šlo je za njegove sovaščane, ki so skupaj z njim bili stebri slovenske zavesti v Mirnu in daleč ne kaki fašisti. Kako so nanj vplivala vsa ta in slična dejanja partizanov na Primorskem, komaj so prišli iz gozdov in prevzeli oblast? Ali si ni on drugače predstavljal svobode, ki smo Primorci o njej sanjali in po njej hrepeneli? Ali se ni v njegovi duši zavednega Slovenca in krščanskega človeka porodil dvom in odpor nad takšnim početjem?

Vprašujem se zato, ker poznam usodo nekega drugega njemu podobnega fanta. Gre za Jožka Schiffa.

Usoda akademika Jožka Schiffa

Jožko Schiffo je bil doma iz Vrtojbe iz revne družine. Sprva se je zaposlil kot brivski pomočnik v Gorici. Toda živa je bila v njem želja po učenju. Zato se je vpisal na italijansko gimnazijo kot privatist ter napravil maturo v juliju 1940.

Kot študent se je družil z drugimi slovenskimi dijaki v Gorici in okolici, zahajal na sestanke, izlete in podobno, kot omenja dr. A. Sfiligoy v svoji knjigi »Boj Slovencev pod fašizmom«.

Po maturi se je vpisal na medicinsko fakulteto v Sieni. Toda ob velikih aretacijah 1940-41 so aretirali tudi njega. Sodili so mu v drugi skupini takratnih obtožencev in sicer v Rimu. Kazen je prestajal v Fossanu skupaj s Stankom Vukom in drugimi Primorci. Oseba, ki je Schiffa dobro poznala, mi je povedala, da je bil v zaporu sprejet v komunistično partijo.

Ko je prišel iz zapora približno tako kot Stanko Vuk, se je ustavil v Gorici, da se orientira. Odločil se je, da gre v partizane. Pred odhodom je raznim prijateljskim osebam v Gorici zaupal: »Grem v partizane, a jim bom povedal, kaj mislim.« Namreč, da ne ravna jo prav, ko pobijajo razne slovenske zavedne ljudi.

Odšel je na Trnovo in se tam prijavil k partizanom. Toda čez čas smo zvedeli, da so ga s Trnovega poslali na komando v Renče, po poti pa so ga nekje pri Renčah pihili. Povedal jim je, kar je mislil, oni pa so

(dalje na str. 4)

Navodila za spominsko proslavo

Vsem udeležencem avtomobilske povorke iz Clevelanda na Slovensko pristavo v nedeljo, 15. junija, sporočamo, da bo zbirališče v Gordon Parku kot vedno doslej, na E. 72 cesti. Točno ob 9. uri bo povorka krenila po že ustaljeni poti in se ji bodo pridružili oni, ki se bodo zbrali na Lakeland Blvd., med Babbit Rd. in E. 260. cesti, nato pa vsi ostali na običajnih mestih, kot vsa prejšnja leta. Ameriške in slovenske zastave boste dobili na zbirališčih.

Narodne noše obogatijo vsako svečanost! Vsi, ki jih imate, ste vabljeni, da se nam pridružite pri spominski kape-

Peta okrožnica Janeza Pavla II.

(Nadaljevanje s str. 2)

deželah Latinske Amerike. Zastopniki brazilskih škofov so bili letos v tridnevem razgovoru s papežem Janezom Pavlom II. Frančiškanski teolog Boff, najboljši predstavnik teologije osvobojenja, je moral za eno leto utihniti; ni smel nastopati in ne pisati o svoji teologiji. Skoro ves katoliški svet je bil mnenja, da se je Boffu zgodila velika krivica.

Okoli Velike noči, ko je preteklo samo nekaj mesecev njegovega molka, ga je Vatikan odvezal od molka, da je lahko zopet govoril in pisal o svoji teologiji. Kaj se je zgodilo? Boff je bil v pismenem stiku z Ratzingerjem, prefektom vatiškanske kongregacije za nauk vere, in s papežem Janezom Pavlom II. Pojasnil je nerazumljiva mesta svojih teoloških naukov in odstranil vse zmote.

Vse to je vplivalo, da je kongregacija za nauk vere po naročilu papeža izdala 22. marca letos Instrukcijo o Krščanski svobodi in osvoboditvi. Poleg tega je papež pisal brazilskim škofom, ki so bili zbrani za duhovne vaje v Sao Paulu, pismo, v katerem izpoveduje osebno odobravanje njihovega načina dela. Obenem izroča teologijo osvoboditve v njihovo pokroviteljstvo, da jo vodijo in razvijajo. Pismo je bilo pisano 9. aprila in se nanaša na tridnevni sestanek zastopnikov brazilskih škofov z Janezom Pavlom II. v Rimu. Brazilski škofi so od veselja jokali, ko jim je bilo prebrano to pismo.

Apostolski sedež pod vodstvom Janeza Pavla II., vrhovnega pastirja katoliške Cerkve, je predstavil nauk vrhovne učiteljske službe Cerkve o lačnih, ubogih, zatiranih, oropanih svobode. Cerkev zvesto izvršuje svoje poslanstvo, ki ga je prejela od Jezusa Kristu-

sa in skladno z radostnim oznanilom o odrešenju, ki je za vse ljudi, ohranja in oznanja tudi sedanjemu svetu Kristusove nauke.

Dne 30. maja je Janez Pavel II. ponovno presenetil ves svet s svojo peto okrožnico, ki je naslovljena »Gospod, Dajalec življenja«. V okrožnici je ostro obsojen ateizem in materializem v vseh oblikah, posebno pa v marksistični ideologiji.

Papeška okrožnica je slovesen način vrhovne učiteljske službe Cerkve o potrebnih in nujnih naukih za sedanji čas.

Okrožnica našteva znake moderne civilizacije: splav, evtanazija (olajšanje trpljenja težko bolnim s smrtjo), mednarodni terorizem, lakota, uboštvo in nevarnost jedrskega izžarevanja, ki lahko povzroči samouničenje. To so znamenja smrti. V okrožnici je izražena papeževa zaskrbljenost za človeka in svet. Je pa to teološka razprava o Svetem Duhu, ki je »Dajalec življenja«.

V opisovanju delovanja Svetega Duha, razmišlja okrožnica o boju med dobrim in zlom. Omenja hudobnega duha kot »očeta laži«, ki trajno pritiska na človeka, naj zavrne Boga.

Janez Pavel II. je kot duhovnik, škof in kardinal deloval pod komunistično oblastjo na Poljskem in lahko iz svojih osebnihkušenj prikaže odpor do dialektičnega in zgodovinskega materializma, ki je še vedno priznan kot bistveno jedro marksizma.

Kljub napredku znanosti in tehnologije je znamenje smrti postalo najbolj pogost primer v sedanjem svetu. Zato je potrebna spodbuda, da se odpremo delovanju Svetega Duha.

V okrožnici so tudi našteje

razne sedanje nevarnosti: tekma v oboroževanju, nevarnost samouničenja po jedrski vojni, lakota, ki povzroča smrt, široko vpeljana navada uničevanja življenja pred rojstvom, »nove vojne« in napadi na človekovo življenje po terorizmu, ki je organiziran v mednarodnem obsegu.

P. Fortunat OSM

Prispevek k zagonetni tragediji

(Nadaljevanje s str. 3)

storili, kar so mislili. Partija ni prizanašala in ni trpela opozicije.

Jožko Schiffo je bil komunist idealist, kot veliko tedanjih slovenskih komunistov na Primorskem, ki niso bili ne v Moskvi ne v mednarodnih brigadah v Španiji. Komunizem so poznali iz knjig in iz propagande in ne v njegovi stalinistični praksi.

Usoda Stanka Vuka

Ob usodi tega fanta sem se zamislil, ali ni bilo podobno tudi s Stankom Vukom? Ko je prišel iz zapora in se v Mirnu seznanil z vso resnico OF, je imel razgovor z Alešem Beblerjem na Vogrskem, kot mi je zagotovila verodostojna oseba v Gorici. Aleš Bebler pa je bil v tistem času civilni in vojaški poverjenik Centralnega komiteja KP za Slovensko Primorje.

F. Tomizza pravi, da je Stanko Vuk imel razgovor tudi z Jožetom Vilfanom. Tu se vprašujem, kaj so si v teh razgovorih povedali. Ali jim je Stanko Vuk povedal, kaj misli? Po analogiji z J. Schiffom bi sklepal, da jim je tudi Stanko Vuk povedal, kaj misli; morda je celo izrekel kako kritiko na račun njihove politike na Primorskem. Ker je bil odkrit in zgovoren človek, veren kristjan in pošten narodnjak, v vesti ni mogel odobravati vsega, kar so takrat partizani počeli na Primorskem kot tega ni mogel J. Schiffo.

Če je v teh razgovorih Stanko Vuk res kaj podobnega iznesel, potem je partizansko vodstvo logično sklepalo, da Stanko Vuk ni zanesljiv element in da utegne vnesti v partizanske vrste razdor in zgago. Boljše to preprečiti, so menili. In so sklenili njegovo likvidacijo. Killerjev (najetih morilcev) jim takrat v Trstu ni manjkalo, kot jih danes ne manjka Libiji in Siriji.

V luči podolomske politike komunistične partije Slovenije in partizanske politike OF pri nas po 8. septembru 1943 se mi zdi moja hipoteza sprejemljiva in verodostojna. Potrjuje jo tudi ljudski glas, ki je vedno trdil, da je likvidacijo Stanka Vuka in njegove žene Dani naročila KPS. Ponavljam pa, da je to le podmena, hipoteza, kot je ona F. Tomizze, da je umor zagrešila »črna roka«. Morda pa bodo tisti, ki vedo, če so še živi, premagali strah in bodo povedali resnico, da bo konec ugibanjem.

Katoliški glas
22. in 29. maja 1986

Pravila proti rakastim obolenjem

1. Ne kaditi. Kadilci naj se poslužujejo cigaret s filtrom.

2. Slediti dieti z majhno vsebino maščob, z omejeno količino mesa in z veliko količino zelenjave, sadja in vitaminov; omejena naj bo uporaba alkohola in kave.

3. Otroci naj ne bodo dolgo časa na prostem v industrijskih krajih, v mestih, kjer je veliko prometa, zlasti v meglenih dneh. Skrbno je treba oprati sadje in zelenjavo; v nosečnosti vzeti čim manj zdravil.

4. Ženske naj po 25. letu starosti vsaka tri leta opravijo PAP-test na sluznici maternice. Skrbijo naj zelo za intimno higieno.

5. Ženske naj si po 30. letu starosti redno same pregledujejo prsa in naj se občasno javijo za pregled v specializiranih centrih.

6. Po 40. letu se priporoča en zdravniški pregled ust na leto.

7. Po 40. letu se priporoča enkrat na leto pregled danke in analizo blata za morebitno prisotnost krvi.

8. Po 55. letu naj gre moški enkrat na leto k urologu za pregled prostate.

(Po navodilih Svetovne zdravstvene organizacije)

MALI OGLASI

Opravljam vsa zidarska in hišna dela. Dogovor brezplačen. Delo poceni. 562-4496. (46-51)

HOUSE FOR SALE 10708 Tibbets Road Kirtland, Ohio

1 1/2 acre. 4 bdrm. home. 1 bath. Fireplace. Full basement with rec. rm. and bar. \$80,000 to \$85,000. Call 382-5146. (46-47)

MALI OGLASI

HIŠA NAPRODAJ

31325 Eddy Rd., Will. Hills
Na 2.32 akrski gozdnati parceli. Zidan bungalov. Tudi naprodaj: 1.62 akrska parcela s sadovnjakom. 943-4933.

— • —

HOUSE FOR SALE

31325 Eddy Rd., Will. Hills
2.32 acre wooded lot. Brick bungalow. 1.62 acre lot with fruit trees also available. Call 943-4933. (45,46)

Office for Rent

Beachland Medical Bldg. E. 200 St. & Lake Shore Blvd. Call John E. Lokar evenings: 731-5515 (39-50)

For Sale

Tavern with 5 apts. 6400 St. Clair Ave. Call 486-4491. (43-46)

Apt. for Rent

St. Vitus area. 1 bdrm. 531-1799 after 6. p.m. (44-47)

Houses for Sale

5 room duplex, 5 room single on 1 lot. Holmes Ave. Call 382-7829. (44-47)

KVALITETNA POPRAVILA

Vseh vrst garažnih vrat, odpiralcev in radijskih kontrol. Popravilam tudi električno napeljavo in naprave. Kličite 268-0100. (X)

Hiše barvamo zunaj in znotraj Tapeciramo (We wallpaper). Popravljamo in delamo nove kuhinje in kopalnice ter tudi druga zidarska in mizarska dela.

Lastnik TONY KRISTAVNIK Pokličite 423-4444 ali 729-1023 (x)

Obisk KD Internacionale v ZDA

(Nadaljevanje s str. 2)

pak se boriti; v ta namen je treba zanesti borbo v sfero idej in političnih konceptov, ki bodo sposobni reševati problem svobode in blagostanja posameznikov in ljudstev.

V Washingtonu je delegacija KDI stopila v stik s predsednikom Reaganom, podpredsednikom Bushem in državnim tajnikom Schutzem ter z obilico njihovih podrejenih sodelavcev, ki jih buletin z imeni našteva, a tu ni prostora in ne potrebe, da jih bralcem posredujem. V Department of State so priredili delegaciji na čast kosilo, nakar je obiskala v Kongresu odbor za zunanje zadeve, potem pa vodstvo delavskih unij AFL-CIO, kjer se je z vrsto voditeljev razgovarjalo o delavskih problemih. Stopili so v stik tudi z vodstvom republikanske stranke, kakor tudi demokratske stranke in z njihovimi sodelavci. Obiskali so glavnega tajnika Organizacije ameriških držav (OAS) in se oglasili pri washingtonskem nadškofu Jamesu Hickeyju in apostolskem nunciju msgr. Piu Laghiju.

V New Yorku jih je pozdravil glavni tajnik Združenih narodov Javier Perez de Cuellar in predsednik glavne skupščine, Španec Jaime Pine. Oglasili so se tudi pri newyorškem nadškofu, kardinalu Johnu O'Connorju. Po sestanku in razgovorih s predstojniki Združenih narodov, so ti priredili delegaciji slavnostno kosilo na sedežu te svetovne organizacije, nakar je sledila tiskovna konferenca, ki je zaključila to edinstveno misijo.

Dogodek je gotovo zaslužil pozornost ameriških obveščevalnih sredstev. Toda ta pisec ni zasledil ne v tisku, ki pride v njegove roke, ne na televiziji, vse tiste dni niti omembe obiska iz Evrope. Celo vodilni svetovni list *The New York Times* ni črnil besedice, čeprav posveti vsakemu agentu iz Izraela celo kolono, večidel s sliko. Ali ni to čudna, selektivna demokracija, nevredna ameriške svobodoljubne širokogrudnosti?

L. P.

Dragi rojaki, potujete v Evropo?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italija, vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po zelo ugodnih cenah: enoposteljna soba \$28.00, dvoposteljna soba \$39.00. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju. V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za vaš čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa vam bo osebno izrekel rojak Vinko LEVSTIK:

DOBRODOŠLI!

PH-PALACE HOTEL, Corso Italiana 63

34 170 Gorizia-Gorica, Italy; Tel.: 0481-82166; Telex 461154 PAL GO 1

Kanadska Domovina

NOVI NADŠKOF —

»DRUGI PAPEŽ«

TORONTO, Ont. - Tako je Peter Howell, redni dopisnik nedeljskega *Toronto Sun* naslovil svoj članek, v katerem prikazuje našega slovenskega rojaka škofa Ambrožiča, ki ga je sv. oče, papež Janez Pavel II. na dan 28. maja 1986 imenoval za škofa koadjutorja s pravico nasledstva v torontski nadškofiji.

Vsi povojni begunci, ki škofa osebno poznamo (saj je v špitalskem taborišču preživel svojo mladost), smo njegovo imenovanje za naslednika kardinalu Emmett Carterju z izrednim veseljem in navdušenjem pozdravili. Prihodnje leto, ko bo kardinal Carter dopolnil 75 let, bo po vsej verjetnosti zapustil sedež torontske nadškofije in bo tako škof Lojze Ambrožič ustoličen kot duhovni voditelj 1,2 milijona katoličanov v torontski metropoli.

S tem po prevzel veliko odgovornost, kajti torontska nadškofija je največja, najvplivnejša in tudi najbogatejša nadškofija v Kanadi. Papež, ki je pri imenovanju naslednika za torontsko nadškofijsko stolico gotovo upošteval nasvete kardinala Carterja, je v škofu Ambrožiču gotovo videl vse odlike cerkvenega učitelja in močnega zagovornika konservativne cerkvene doktrine, ki pa je istočasno globoko socialno čuteč in obvlada poleg slovenske jezike, kakor tudi francoščino, italijanščino, nemščino, španščino in portugalščino. To je v današnji torontski metropoli, ki jo sestavljajo različne etnične skupine, še posebne važnosti.

Alojzij Ambrožič se je kot 15-letni mladenič skupno s svojimi starši umaknil pred komunističnim nasiljem na Koroško l. 1945. (V decembrski številki *Celovškega Zvona* je to lepo opisal, zaradi česar so ga doma hudo napadli.) V taborišču je obiskoval gimnazijo, leta 1948 pa je vsa Ambrožičeva družina emigrirala v Kanado, kjer je Lojze nadaljeval svoje študije. Vstopil je v semenišče in bil l. 1955 posvečen v duhovnika. V novozgrajeni slovenski cerkvi

Marije Pomagaj na Manning Ave. je pel novo mašo, pri kateri mu je bil govornik pokojni škof dr. Gregorij Rožman. Po nadaljnjih študijah svetega pisma in filozofije je postal profesor teologije in filozofije v torontskem semenišču. V pomožnega škofa je bil posvečen l. 1976, zdaj pa stoji ob strani kardinala Carterja in se pripravlja na dan, ko bo za njim sprejel posle torontske nadškofije.

Ob tej novici imenovanja škofa Ambrožiča, ki so jo prinesle televizijske postaje in vsi torontski dnevniki, sem se nehote spomnil Lojzetove mame in očeta, ki sta bila tako izredno ponosna nanj, ko je bil zgolj le kaplan. Kako zelo bi bila ponosna sedaj, ko je dosegel tako visoko čast. Vse njune molitve v življenju in priprošnje v nebesih so bile uslišane. Bog je Lojzeta izbral za svojo službo.

Zdi se mi, da je dobri Bog vse trpljenje našega begunstva ovekovečil s tem, da je izmed nas izbral moža globoke vere, ki bo v bodoče vodil torontsko nadškofijo. Kakšno zadoščenje je to za vso vero, ki so jo slovenski begunci prinesli s seboj v tuj svet! Kako silna in uspešna je molitev vernega naroda, ki veruje v božjo pravičnost in Njegovo usmiljenje! Našo slovensko emigrantsko skupnost je nagradil z neprecenljivo dobroto, da je najvrednejšega med nami izbral za pastirja ne le nam slovenskim beguncem, temveč milijonski množici katoličanov, ki se sicer po kulturi in jezikih razlikujemo, pa smo po Kristusu in Njegovi Cerkvi eno telo.

Prevzvišeni škof Lojze, z vsemi tistimi, ki so zaradi svoje vere v Kristusa in Marijo umirali v času mučeništva našega naroda, se danes radujemo in hvalimo Boga, ki je v času našega trpljenja zbral vse naše solze in molitve, jih pretehtal in odločil: Zasluženje gre tistim, ki verujejo! Mi smo verovali, in še danes verujemo! Tako sta verovala Tvoj oče in Tvoja mati.

Kakor sv. Pavlu na poti v

Damask, bi se morale odpreti oči vsem tistim, ki med nami Boga še vedno zanikajo in ga celo sovražijo. V spoznanju božje resnice je namreč naše odrešenje. Ne le nas posameznikov, ki smo že z eno nogo v grobu, temveč celotnega naroda. V božjih in naravnih zakonih so vsi pogoji za pravičnejšo in popolnejšo človeško družbo, ki bi naj naše tuzemsko življenje uravnavala po naukih učlovečenega božjega Sina, ki je bil pripravljen za našo »resnično« svobodo umreti na križu.

Razlagati Kristusov nauk je silno odgovorna naloga. Tisti, ki so poklicani, da ta nauk razširjajo in osvajajo svet za Kristusa, so na svojem položaju mnogi postali skeptiki, ker so v različnih političnih sistemih videli moralno in birokratsko pomanjkanje, ki posameznim narodom jemljejo osnovne človečanske pravice, pa so se iz teh razlogov priključili »socialni preobnovitvi«, ki jo največkrat zastopa marksizem. To je zlasti vidno v Južni Ameriki in Afriki, in delno tudi v Aziji.

Kaj je naloga Cerkve? Širiti božje kraljestvo na zemlji, ali reševati socialne probleme?

Papež Janez Pavel II. in naš rojak Lojze Ambrožič se oba zavedata tega problema, in v dokumentu o Krščanski svobodi in osvoboditvi, je bilo dovolj jasno povedano, kako Vatikan gleda na razna osvobodilna gibanja, ki narodom ne prinesejo pričakovane svobode, temveč nov način suženjstva.

Odgovornost, ki jo bo škof Ambrožič sprejel v teku enega leta, bo z vso težo padla na njegova ramena. Njegov glas bo v Vatikanu glas katoliškega dela Kanade, ki želi ostati zvest katoliški Cerkvi.

To bo odslej naprej naloga nadškofa Ambrožiča. Vse dosedanje delo v škofiji mu bo brez dvoma v pomoč, ker je z raznimi etničnimi skupinami navezal verske in osebne stike in je bil tako od etničnih skupin sprejet kot škofijski predstavnik in od njih sprejet zaradi njegove preproščine in iskrene ljubezni. To ljubezen je vsem ljudem izkazoval, ne glede na njihovo narodno pripadnost. Dal jim je vedeti, da smo v Jezusu Kristusu vsi enaki, kar je tudi papež Janez Pavel II. poudarjal ob svojem obisku v Kanadi. Vsi smo bratje in sestre v Kristusu! Samo v tem je odrešenje človeštva.

Nadškofa Ambrožiča čakajo velike naloge pri vodstvu torontske nadškofije. Izpostavljen bo napadom katoliške levice, ki v »osvobodilni teologiji« vidi rešenje vseh socialnih problemov. Napaden bo od feminističnega gibanja, ki zagovarja »svobodno izbiro splava«, ki je posledica deka-

DR. ALOJZIJE AMBROŽIČ

Spomini iz Vetrinjskih poljan 1945

GEORGETOWN, Ont. - Še pred sedmo uro na Telovo je odpotoval zadnji transport slovenskih domobrancev — v smrt. Med njimi je bila polhograjska četa, kamor je spadala tudi korenska posadka. Samotorčani, Korenčani, sami domačini. Skupaj smo trgali hlače v šolskih klopih fantje s ponosnih kmečkih domov. Potrti so stopali na odprte angleške tovarnjake. Med ljudmi pa se je že šušljalo: »Moj Bog, kam greste!« Bolesten krik je odjeknil iz trupe ljudi, ki so se prišli poslavljati. Solze in bolest sta napolnjevali množico.

»Kamor so šli drugi, gremo tudi mi!« spregovori Hlipčev

dentne moderne družbe, in ki v isti sapi želi, da bi se ženske posvečale v duhovnike itd. itd.

Imel bo hude čase. Zato že sedaj molimo, da ga bo vodil Sv. Duh v njegovi vzvišeni nalogi, da bo svojo nalogo upravljal po naukih sv. Cerkve in ostal trden in dosleden pri učenju Kristusovega nauka, ki nam je bil potom evangelistov izpričan v napotek za naše vsakdanje življenje.

Škofu Ambrožiču, našemu ožjemu rojaku, ki je v božjih očeh dosegel tako veliko čast, da mu služi kot torontski nadškof, gredo naše najboljše želje, naše molitve in iskrene želje, da mu bo On, ki mu služi, stal ob strani in ga branil in varoval vseh težav, ga podpiral in ohranjal zvestega Njemu in narodu, ki mu pripada.

Lojzetu pa iskreno čestitamo k visokemu imenovanju in zagotavljamo, da bo slovenska torontska srenja zanj molila in Boga prosila, da bo torontska škofija pod njegovim vodstvom (ko jo bo prevzel), zaživel duhovni preporod in postala vzgled duhovnega življenja.

Lojze, Bog s Teboj!

Otmar Mauser

Janez. »Zavriskaj Štefan, da se dvigne morala!« In Štefan je zavriskal na Vetrinjskem polju, zavriskal je zadnjič v svojem življenju, da bi opogumil žalost potrlih ljudi. Med mahanjem rok so odpeljali tovarnjaki.

K sv. maši smo hodili v vetrinjsko cerkev. Procesije ni bilo. Na prižnico sredi cerkve je stopil pater Odilo. Brez kakih uvodnih besed je oznanil, da so bili domobranci vrnjeni in da naj molimo zanje. Vsa cerkev je zajokala. Nikoli še nisem videl toliko solza.

Maša je bila končana, a jok se ni pomiril. Vrnil sem se k svojemu šotoru. Sicer je bil zelo malo podoben šotoru. Od stare konjske plahte, nič kolikokrat preluknjene in prestreljene, in s smrekovimi vejami sem si naredil nekak zaklon proti mrzlemu vetru.

Trije dobavski možje so stali pred mojim šotorom v živahnem pogovoru z županom Filipom Stanovnikom. »Poslušaj, fant!« me nagovori g. Ambrožič. »Farovski hlapec je moral z domobranci, ali ne bi ti pasel konje g. župniku Klopčiču? Za plačilo boš dobival naknadni obrok hrane še v dobavski občini,« pristavi dr. Puc.

Sprejel sem ponujeno mesto in takoj nastopil službo pastirja. Ker sta bili kobili lačni, sem moral nemudoma na pašo. Kakih deset dni sem bil farovski hlapec, pasel sem kobili, na hrani pa sem bil v dveh občinah, a ni bilo nič preveč. Nato je prišla naredba in taborišče je oddalo vse konje avstrijski komisiji, tudi g. župnik Klopčič jih je oddal. Tako sem bil jaz ob službo.

Že naslednje jutro me je župan poslal h policajem. Prav takrat se je na novo ustanovila policijska služba. Organizator je bil dr. L. Hacin. Po njego-

(dalje na str. 6)

Slovensko smučišče »Old Smokey«

Smučišče »Old Smokey« zadnja leta ni obratovalo. Ontarijska vlada je namreč hotela razlastiti del smučišča za gradnjo odtočnega sistema, ki bi v glavnem služil prodanim parcelam na sosednjem zemljišču. Zvedeli smo, da bo ta razlastitev obsegala le ravni, nerabljeni del smučišča ob glavni cesti. V zamenjavo bo Old Smokey verjetno dobil dovoljenje od provincialne vlade za razvitje in prodajo za več kot 20 parcel. S tem bi smučišče dobilo možnost, da se razvije v slovensko zimsko letovišče.

Interesantje za nakup in razvitja tega zemljišča naj stopijo v stik s podpisanim. Ker želimo, da bi to smučišče ostalo v slovenskih rokah, so pogoji za nakup zelo ugodni.

Tone Seljak, 88 Summerhill Ave., Toronto (1-614-923-1397)

(Plačan oglas.)

KOLEDAR PRIREDITEV

KONGRESNI KONCERTI ZA ČAROVNIKE, ZBOR PODKUPLJIVCEV IN SOLISTOV

Prvi je bil na vrsti kongres slovenskih komunistov. Na črnogorskem partijskem kongresu kritizirali nastope na slovenskem, na vojvodinski konferenci pa so jih hvalili. Konec junija zvezni kongres v Beogradu.

V »Koledar« pridejo prireditve društev in drugih organizacij, ki objavljajo v »Imeniku društev« vsak mesec. Vključene so tudi prireditve, ki so v uredniškem mnenju koristne za našo skupnost.

JUNIJ

14. in 15. — Tabor, DSPB Cleveland poda spominsko proslavo na Orlovem vrhu Slov. pristave za vse slovenske domobrance in vse žrtve komunistične revolucije ter obhaja 40-letnico umora gen. Leona Rupnika.

15. — S.K.D. Triglav, Milwaukee priredi prvi piknik. Začetek ob 11. s sv. mašo pri kapeli v Parku Triglava.

22. — Slov. šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

JULIJ

5. — Dramsko društvo Liliya priredi predstavo »Pri belem konjičku« na prostem na Slovenski pristavi, v proslavo 25-letnice SP. V slučaju slabega vremena, bo prireditev prestavljena na 12. julija zv.

6. — Misijonska Znamkarska Akcija priredi piknik na Slovenski pristavi.

11., 12. in 13. — Župnija sv. Vida priredi poletni festival.

19. in 20. — St. Clair lovsko društvo priredi skupno z lovskimi društvi iz Toronta prijateljske tekme na glinaste golobe, na Lovski farmi, 6599 Ravenna Rd.

19. in 20. — Balincarski krožek Slovenske pristave priredi tekme z ekipami iz Chicaga in Milwaukeeja.

27. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

27. — MZA krožek v Milwaukeeju priredi Misijonski piknik s sv. mašo ob 11. Kosilo, igre in srečolov.

AVGUST

9. — Balincarski krožek Slovenske pristave priredi družabni piknik na SP.

10. — S.K.D. Triglav, Milwaukee priredi drugi piknik. Sv. maša ob 11., sledita kosilo in ples. Igra Amonov orkester.

13. — Federacija slovenskih upokojenskih klubov priredi piknik na SNPJ farmi na Heath Rd.

24. — Slovenski dan na Slovenski pristavi, v proslavo 25-letnice SP. Sodelujejo slovenska kulturna društva v Clevelandu.

31. — Ansambel »Alpski sekstet« praznuje svojo desetletnico javnega nastopanja na Slovenski pristavi.

SEPTEMBER

12. — Ženski odsek pri Slovenskem domu za ostarele priredi kartno zabavo v šolski dvorani pri Mariji Vnebovzeti.

13. — Fantje na vasi priredijo koncert v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. Po koncertu ples. Igra Alpski sekstet.

14. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.

21. — Društvo SPD Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

28. — Oltarno društvo pri Sv. Vidu priredi kosilo v avditoriju.

28. — St. Clair lovsko društvo priredi pečenje školjk na Lovski farmi, 6599 Ravenna Rd.

28. — S.K.D. Triglav, Milwaukee priredi Vinsko trgatev. Kosilo opoldne, sledi veselica.

OKTOBER

18. — Tabor, DSPB Cleveland priredi svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

18. — Glasbena Matica poda večerjo, koncert in ples v SND na St. Clair Ave. Igra Don Slogar orkester.

26. — Slomškov krožek priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1.30 pop.

26. — Občni zbor Slovenske pristave.

NOVEMBER

8. — Belokranjski klub priredi martinovanje v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. Igra orkester Veseli Slovenci.

9. — Pevski zbor Jadran priredi koncert z večerjo in plesom v SDD na Waterloo Rd.

15. — Štajerski klub priredi martinovanje v dvorani pri Sv. Vidu. Igrajo Veseli Slovenci.

DECEMBER

6. — Slovenski Dom št 6 ADZ praznuje 75-letnico z večerjo in plesom v SDD na Recher Ave. Igra Joe Fedorchak orkester.

— 1987 —

JANUAR

31. — Tradicionalna »Prstavka noč« v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

FEBRUAR

21. — St. Clair lovsko društvo priredi Lovsko večerjo v Slov. nar. domu na St. Clairju.

Anton M. Lavrish

ATTORNEY-AT-LAW
(Odvetnik)

Complete Legal Services
Income Tax-Notary Public

18975 Villaview Road
at Neff
692-1172

V Cankarjevem domu v Ljubljani je bil v drugi polovici aprila 10. kongres Zveze komunistov Slovenije (ZKS). Le kako bi zgledalo, ko bi rajni Cankar vedel, kaj kanijo njegovi zanamci počenjati v prostorih, ki se ponajbolj z njegovim imenom!

Najprej pa kaže reči tole: Vselej postanem na moč slabe volje, ko mi kdo omenja volitve v Jugoslaviji; ob kongresih pa mi začnejo izpadati lasje. In že jih vidim, ki vpijejo: »alergija na komunizem!« Ne, ne! To ni alergija, je, preprosto povedano, naveličanost nad komedijami, ki jih jugoslovanska politika uprizarja svojemu ljudstvu. Spet jih vidim: »apatija, otopelost!« vpijejo. Pa ne gre niti za otopelost, niti za kakršno koli kajmebrigovstvo.

Kongresi so, ker morajo biti, ker imata Zveza komunistov Jugoslavije (ZKJ) in ZKS v statutih zapisano, da je kongres ZKJ in ZKS vsaka štiri leta.

Z lučjo teh spoznanj osvetljena, pa kongresa ne zgledata prav nič presenetljiva, kaj šele zanimiva, kaj šele vredna naše pozornosti. In to toliko bolj, ker imamo ta čas v jugoslovanski Sloveniji opraviti z vse resnejšimi težavami in aferami; od tretjinskih plač in v zvezi z njimi, »pojava čarovništva«: ljudstvo pač mora čarati, da z jugoslovansko plačo preživi; do 40-odstotne inflacije v prvih treh mesecih letošnjega leta; do bojazni, kaj bo prineslo obdobje Branka Mikulića. V zvezi z Mikulićem si ljudje pripovedujejo že vsakršne grozljivke, predvsem čedalje bolj razširjenega hlapčevanja drugim republikam v SFRJ. RTV in uradni časopisi imajo že skoraj tretjino programa ali prostora v časopisu namenjenega drugim republikam in drugim narodnostim. Z eno besedo povedano: ljudi je strah prihodnosti.

In ob vseh teh za narod življenjskih težavah, naj človek posveča svojo energijo farsu, torej kongresom Zveze komunistov ZKJ in v republikah! In naj postane podoben vsem tistim časnikarskim papigam, ki

SPOMINI...

(Nadaljevanje s str. 5)

vem govoru smo takoj nastopili službo, v policijski patrulji. Vendar sem želel ven na kmete. Odločil sem se in dobil službo v Kotmari vasi. Baš se je začela košnja in kmetje so rabili pomočnike. To je bila moja peta služba v Avstriji, kjer sem imel v treh letih kar preko 30 različnih služb. Prav kakor leni Jakec!

Pozdrav bralcem

Frank Leben

posvečajo cele časopise in ure in ure programov tem farsam?

Ravno pa, ker bi tolikšna publiciteta lahko koga zavedla, bi bilo nemara prav, če povemo, kaj so kongresi jugoslovanskih komunistov v resnici. Kar tako; če bi kdo tega že ne vedel in čeprav mi bo izpadlo precej las.

Koncert za čarovnike: »allegro vivace«

Eden od nastopajočih je na kongresu slovenskih komunistov povedal tudi tole: »Imamo evropske potrebe, azijsko poslovnost, afriške plače in južnoameriško inflacijo.« Ni znano, če je kateri časopis ali televizija javnosti posredovala to slikovito primerjavo, drži pa gotovo, da so se vodilni tovariši in tovarišice za tri dni zaprl v »konklave« Cankarjevega doma, sveto prepričani, da na njih sloni odgovornost za slovensko ljudstvo. S tisto primerjavo pa so posredno priznali tudi, da rešitve temu ljudstvu ne poznajo. Ljudstvo je usposobljeno za čarovnije in če bo hotelo obstati, bo moralo čarati naprej, pa naj delegati kongresa zasedajo ali ne.

Za slovenskim kongresom so že imeli svojega tudi v Črni gori in do tega trenutka sta bili že tudi pokrajinski konferenci ZK v Vojvodini in na Kosovu; za tem pa se bodo zvrstili še kongresi na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini, v Makedoniji in Srbiji. Konec junija pa je napovedan kongres ZKJ.

To pa še ni vse: ob partijskem so letos na sceni tudi republiški in zvezni kongresi Zveze socialistične mladine, sindikatov in Zveze borcev. Medtem se je oblikovala tudi nova zvezna skupščina in nova vlada.

Zbor podkupljivcev in čarovniki

Tožijo! Tudi na slovenskem partijskem kongresu so tožili, da je v marsikateri sredi že kar nemoralno in nečastno biti član ZK. Tisti, nečlani, se zdaj čutijo zmagovalci, moralni zmagovalci, ker se niso udinjali »avantgardi«. »Avantgardi« so se udinjali tisti, sicer ne posebno tankovestni ljudje, ki jim svetovnonazorska opredelitev ni povzročala posebnih težav, in ki jim je bil na prvem

mestu dober zaslužek in vodilno delovno mesto.

Zbor podkupljivcev! Kongres podkupljivcev! Ne povsem! So med komunisti tudi možje, ki so prepričani, da je njihovo početje pravilno in potrebno, so med njimi tudi poštenjaki. So! Večina jih je v tistih vrstah zaradi svojih koristi, niso pa taki vsi. A kaj to pomaga, če podkupljivci zasenčijo tiste prepričane in prizadevne, ki se zgubijo v morju komolčarjev. In biti pravi komolčar v Jugoslaviji pomeni, da si član partije. Sicer so še tako krepki komolci zaman.

Ob komolčarjih pa ljudstvo čara. Saj morebiti niti ne gre za hudó skrivnostno čarovnijo: čarati je treba tako, da bo pol kilograma mesa dovolj za en teden, pri štiričlanski družini, da bodo ene hlače preživele vsaj eno leto...

Lepa čarovnija!

In krasni čarovniki!

O podkupljivcih - komolčarjih pa raje molčimo.

Koncert za soliste

»Solisti« so na kongresu tudi nastopili. Dva glavna »solo nastopa« je imel slovenski partijski kongres: uvodni govor (poročilo) dosedanjega predsednika CK ZK Slovenije Andreja Marince in zaključni (programski) govor novega predsednika Milana Kučana. Oba možakarja, za katera ne morem reči, da ne verujeta v religijo partije, sta prebrala v svojih dolgih govorih veliko presenetljivih reči, ki so bile tudi tema kongresa.

Nikar misliti, da gre za kaj novega in resnično presenetljivega. To že vsi poznamo. Ampak nekaj je bilo treba prebrati na kongresu! Zaradi nečesa je kongres pač treba sklicati! Kongres mora biti! Saj takó določa statut...

Govorilo se je veliko tiste dni. Povedalo pa nič! Kučan je ob koncu dejal, da je kongres prinesel veliko novega. Je! Prinesel je nove govornike, ki so govorili o nekaj let starih rečeh.

Veliko se je govorilo... Tudi o tem, da je samoupravni socializem edina prava pot iz krize, v katero je zašla jugoslovanska družba. Pa da je treba zahtevati večjo osebno in dru-

(Dalje na str. 8)

Grdina Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

1053 E. 62. cesta

431-2088

— V družinski lasti že 82 let. —

Dr. Lojze Škerl

Gorica, It.

Poklicanost in poslanstvo laikov

Povsod, kjer je malo duhovnikov in redovnikov, pa tudi tam, kjer jih še ne manjka, se ob molitvi za duhovne poklice poraja tudi misel na laike v Cerkv. Mar niso tudi laiki polnovredni udje božjega ljudstva? Kdo pa zanje moli in prosi?

Dostikrat se nanje misli, ko so potrebni. Pa imajo tudi oni v Cerkv besedo in odgovornost, ki jim je dana po krstu, po birmi. Ali niso duhovniki le preveč zaverovani sami vase in mislijo, da imajo le oni besedo v Cerkv, ponosni na nedotakljivost svojega mnjenja in prepričanja, v stalni skušnjavi po gospodovanju?

Zakaj ne priznavati laikom v svetu in Cerkv polnoletnosti in samostojnosti? Brez laikov danes apostolsko delo v svetu ne gre. So namreč področja, do katerih imajo dostop samo

oni in so zanje odgovorni, ker so le zanje.

To so vprašanja in poudarki, ki odmevajo po širnem svetu. Zato je razumljivo, da je sv. oče Janez Pavel II. sklical škofovsko sinodo, ki bo jeseni 1987 razpravljala o temi: Poklicanost in poslanstvo laikov v Cerkv in v svetu 20 let po koncilu. Ta sinoda bi morala biti že letos jeseni, pa so škofje prosili papeža, naj sinodo odloži za eno leto, da se bodo nanjo bolj temeljito pripravili.

Kdo so laiki?

Laik pomeni v Cerkv krščena, ki je kot tak temeljno posvečen in deležen življenja samega Boga ter je član Cerkv. Ni predstavnik sveta, v katerem bi se samo duhovniki uresničevali kot Cerkev. Laik ima v Cerkv svojo aktivno funkcijo in svojo odgovor-

nost. Ta njegova funkcija je deležnost pri odrešitvenem poslanstvu Cerkv; za to poslanstvo ga ni določila Cerkev, marveč Gospod sam.

Če je laikom lasten svetni značaj, to ne pomeni, da se le njihova dejavnost obrača na svet; saj je vsa Cerkev naravnana nanj. Laiki so poklicani predvsem k temu, da po njih Cerkev postaja pričujoča in dejavna na tistih krajih in v tistih okoliščinah, kjer more Cerkev samo po njih postati sol zemlje. Tako je vsak laik že zaradi darov, ki jih je prejel, priča in hkrati živo orodje poslanstva Cerkv.

V svoji funkciji so laiki poklicani k polnosti krščanskega življenja in k popolnosti ljubezni. V svojem poslanstvu so notranje povezani s Kristusom življenjem in poslanstvom. Hodijo za njim z nedeljenim srcem in s popolno predajo samega sebe. Imajo delež na Kristusovi duhovniški službi, kraljevski in preroški, h kateri spada pričevanje življenja in moč besede. Dane so jim karizme, tudi nje giblje notranji Duh, tudi oni oznanjajo sedanjost milost in bodočo slavo ter živijo, v najpristnejšem pomenu besede, evangeljsko življenje Cerkv.

Kdaj se bo v naših vernikih prebudila zavest, da smo vsi med seboj bratje in sestre, da smo vsi deležni Kristusove duhovniške, preroške in kraljev-

ske službe in da moramo zato vedno poskušati živeti tako, kot nas je učil Kristus?

Novi zakonik o laikih

Cerkveni zakonik na dolgo govori o Cerkv kot božjem ljudstvu. In božje ljudstvo postanejo verniki, ki se s krstom včlenijo v Kristusa. Po božji ureditvi so v Cerkv med verniki posvečeni služabniki, ki se v pravi imenujejo tudi kleriki; drugi pa se tudi imenujejo laiki.

Zakonik nadalje našteva dolžnosti in pravice vseh vernikov ter še posebej dolžnosti in pravice vernikov laikov. Nekaj teh sem že naštel, dodajam še nekaj.

Zakonik pravi: Laiki, ki jih tako kakor vse vernike Bog po krstu in birmi določa za apostolat, imajo na splošno, posamezni ali povezani v združenjih, dolžnost in pravico prizadevati si, da bi božje oznanilo odrešenja spoznali in sprejeli vsi ljudje po vsem svetu; ta dolžnost jih še posebej veže v tistih okoliščinah, kjer samo po njih ljudje lahko slišijo evangelij in spoznajo Kristusa.

Laiki imajo tudi to posebno dolžnost, da vsak po svoji zmožnosti časno ureditev stvari prepojijo in spopolnijo z evangeljskim duhom in tako na poseben način v urejevanju teh stvari in izvrševanju svetnih nalog dajejo pričevanje za Kristusa.

Veleomikani mož! Ne dvomimo, da dobro poznaš in neredko obžaluješ žalostno bedo in barbarstvo naše ožje domovine, saj je prava sramota, kako se povsod šopirita zaničevanje do lepih umetnosti in zanemarjanje duhovne izobrazbe.

Toda ko bi le vsi, ki to bedno rovtarstvo v resnici občutijo, hoteli združiti z nami svoje želje in gorečnost, svoje misli in delo ter z nami vred napeti vse sile, da mu napravijo konec!

Bog ve, da sem že v tistem času, ko sem pri vas pridigal v slovenskem jeziku iz latinskih in nemških knjig, često vzdihnil in vzkliknil k Bogu, naj se zaradi posvečenja svojega imena in razširitve svojega kraljestva milostno ozre tudi na naše ubogo, preprosto, dobrosrčno slovensko ljudstvo, naj mu prizanese in ga obdari z veliko milostjo in darom, da bi se tudi njegov jezik pisal in bral kakor jezik drugih narodov ter da bi se sveto pismo in druge dobre krščanske knjige prav prevedle in natisnile v slovenskem in hrvaškem jeziku.

Premišljeval in ugibal sem tudi o tem, da bo Gospod na sodni dan od tistih hlapcev, ki jim je dal samo en talent, prav tako terjal resen obračun, ali so mu z njim kaj prigospodarili in pridelali, kakor od tistih, ki Bogu in svojemu bližnjemu ni koristil s prejetim, še tako majhnim in neznatnim darom, ampak ga je rabil le zase ter delal kakor svinja pri koritu, ki se sama uleže vanj, če se ji natrosi, in vse poje, tisti bo strt kot neraben, len, nepotreben, zanikr, nezvest in malopriden hlapec, ki ni marljivo in zvesto opravljal svoje službe in svojega poklica... Sveti Pavel prišteva med darove Svelega Duha tudi raznovrstne jezike, Bog pa mi je... naklonil znanje slovenskega jezika, kakor se govori v kranjski deželi... To torej in moja vest me je gnalo k prevajanju. In ker zdaj ni nikogar, ki bi se hotel tega lotiti... sem si tedaj v božjem imenu drznil ter začel na najlažjem koncu.

Če se ti bo zdelo od kraja čudno in težko, se ne ustraši, ampak sam beri in piši ta

jezik, kakor sem delal jaz nekaj časa, pa boš spoznal... da se dá tudi naš jezik tako kakor nemški lično in dobro pisati in brati.

Vas šolnike, pridigarje in gospodarje prosimo in opominjamo... da v svojih šolah, cerkvah in hišah zvesto učite te dele krščanske vere vse ljudi, posebno pa mlade in preproste.

Očetje, ne dražite svojih otrok, da ne postanejo preveč žalostni in plašljivi, temveč jih vzgajajte z zmerno kaznijo ali s pravim naukom našega Gospoda.

Zato naj vsak gospodar in vsakdo, ki zna brati, polahko in razumljivo bere doma svoji družini zvečer ali zgodaj zjutraj, preden se gre k pridigi, evangelij, ki se pridiga ta dan.

In ker... se naš slovenski jezik šele v teh poslednjih časih čedalje bolj tiska, upam, da boste odslej pošiljali v šolo in dajali poučevati v branju in pisanju ne samo tisto vašo mladino, ki jo nameravate poslati v tuje dežele, da bi se učila drugih jezikov, marveč tudi tisto, ki jo obdržite doma.

Pripravite kmete, da bodo učili otroke brati slovensko, kajti iz vrst mladine in preprostih ljudi boste zbrali Cerkev.

Če hočejo Kranjci imeti evangelij, morajo pač tudi pomagati nositi križ.

So kristjani dolžni biti v vseh stvareh pokorni vsaki gosposki?

Kadar gosposka zapoveduje svojim ljudem, ki so podložni njeni oblasti, take stvari, ki so zoper Boga... takrat verniki niso dolžni biti pokorni takim zapovedim, pa naj bodo cesarjeve, kraljeve, nižje ali višje duhovne ali posvetne gosposke... Kristjani morajo biti Bogu, ki je najvišja gosposka, bolj pokorni kakor ljudem...

Prosimo zame Boga, kakor tudi jaz vedno prosim za vas. To vam zdaj pišem iz svoje- ga NIGDIRDOMA... Ne pozabite me v svoji molitvi, kakor vas tudi jaz pozabiti ne morem.

PRIMOŽ TRUBAR

Gallusove značke pevcem Kočne

(Po Našem tedniku, 7.5.1986) — Pevci moškega zbora SPD »Kočna« so 29. aprila, bili za njihovo dolgoletno nesebično kulturno delovanje visoko odlikovani: predsednik Zveze kulturnih organizacij Slovenije Osterman jim je ob navzočnosti ministra za kulturo SR Slovenije dr. Matjaža Kmeclja in predsednika Kulturnih skupnosti Slovenije Vladimirja Kavčiča podelil pri Adamu najvišje slovensko priznanje za kulturno delovanje, namreč Gallusove značke v bronu, srebru in zlatu.

Predsednik »Kočne« dr. Janko Zerzer je samokritično naglasil, da bo Kočni kaj kmalu treba mlajših pevcev, če »nočemo postati zbor penzionistov«. Da je v tej kritiki bilo zavito precej namernega pesimista, pa potrjuje uspešno delovanje Kočne, ki je svoj višek brezdvomno doseglo na turneji po ZDA in Kanadi in ki jo zmoro samo zbor z mladeniškim zanosom. Predsednik ZKOS Jože Osterman je dejal, da je Kočna stebel slovenske narodnosti na Koroškem, ki deluje v humanističnem duhu in smislu. Svoje veselje in zadovoljstvo nad tem, da je mogel prisostvovati podelitvi teh odličij prav pevcem Kočne, ki jih zelo ceni, je izrazil tudi slovenski kulturni minister dr. Kmecl.

V imenu zbora je po podelitvi odličij spregovoril dv. sv. dr. Valentin Inzko, ki je dejal, da so te značke tudi odraz enotnega slovenskega kulturnega prostora.

Gallusove značke so dobili sledeči pevci: **bronasto:** dr. Tomi Partl in Ferdi Hafner; **srebrno:** Matevž Wakounig; **zlati:** pevovodja dr. Anton Feinig, dv. sv. dr. Valentin Inzko, Hanzi Feinig, Toni Furtner, Marko Hafner, Jozi Partl, Hajni Schuster in dr. Janko Zerzer, predsednik SPD »Kočna«. Posmrtno je dobil zlato Gallusovo značko Pepi Begusch, ki so ga pokopali lani aprila.

(Članek napisal Franc Wakounig)

UP TO DATE: _____ JOSEF'S
Elegance
New Look's 85

We Listen

5235 Wilson Mills Road
Richmond Hts. Ohio 44143
461-8544 461-8545

ZORA PIŠČANC

PASTIRICA URŠKA

Nadaljevanje

»Ti stoj na suhem, jaz ti jih bom podajala,« je rekla Urška. Prijela je prvo, ji izvlekla prednje noge iz blata in jo potegnila k sebi.

»Na, primi!« Jan je negotovo krilil z rokami, ko pa je pod prsti čutil mehki kožuh, je z močjo potegnil.

»Močan pa si, Jan,« ga je pohvalila.

»Tudi tebe lahko dvignem, če hočeš.«

»Če bo treba, vedno bolj se vdiram v blato.«

Tako sta rešila ovce. Janu je pot kar lil iz obraza.

»Če bi tebe ne bilo, bi jih ne rešila.«

»Če bi mene ne bilo, bi tudi v blato ne zašle. Drugič morava biti bolj pazljiva.«

Urška si je brisala v travo blatne noge. Skrbelo jo je, ker so bile tudi ovce blatne. V hlevu se bodo posušile, tam je toplo, je pomislila.

Hitela sta domov in zaprla ovce v stajo. Bile so utrujene,

da so polegale. Če pride oče v hlev, se ne bo zavedel, da so ovce blatne.«

Vendar je bilo zanjo samo najhuje. Prehladila se je in nič niso pomagali čaji, ki jih je kuhala mati. Vso zimo je pokašljevala. Dvakrat na teden je hodila v Solkan k vikarju v šolo in se vračala domov zadnja. Ni zmogla hitre hoje v hrib. V prsih jo je dušilo; ko se je odkašljala, ji je bilo bolje.

Na pomlad ji je nekoliko odleglo. Lica so ji spet žarela in rada je posedala z Janom na gorkem soncu v zavetju senika in se z njim učila. Obvladala sta že vso abecedo in bilo jima je v največjo zabavo, da sta iz črk zlogovala besede.

Sedaj se je Urška domislila novega načina pisave za Jana. Našla je zelo mehak les in oče ji je iz tega lesa stesal tanke deščice. V ta les je Urška vrezala črke in šlo je bolje kot z ilovico. Z Janom sta imela sedaj od jutra do večera dovolj zaposlitve. Jan je tako napredo-

val, da je še Urško prekosil.

Nekoč se je vikar Luka spomnil na Jana in vprašal Urško:

»Kako pa kaj tvoj slepi osed Jan?«

Urška je zardela, še sama ni vedela, zakaj.

»Zna čitati in pisati boljše od mene, gospod vikar.«

»Kako je to mogoče, Urška!« se je na moč začudil.

»O, resnico govorim; če hočete...«

Da, da, prihodnjič ga kar pripelji s seboj, saj dobro hodi, kajne?«

»Da, gospod, pripeljala ga bom.«

»Radoveden sem, kako si ga naučila brati in pisati.«

Urška je začela pripovedovati. Sprva se ji je beseda zatikala, ni našla pravih izrazov, sram jo je bilo pred vsemi, ki so z odprtimi usti strmeli vanjo in poslušali. Pripovedovala je o ilovici in nadaljevala o mehkem lesu in še celo o papirju. Ko je zadnjič Janov oče prinesel iz Ljubljane kos papirja, sta poskusila z iglo tudi na papir vtisniti črke.

»Neverjetno, neverjetno!« je mahal z glavo vikar in si ni mogel kaj, da je stopil do Urške in jo pobožal po svojih laseh.

»Si že pridna, Urška, kaj pa tvoje zdravje?« ji je pogledal v zardeli obraz.

»Je že vse mimo. Spet sem zdrava kot prej.«

»Bog daj, Bog daj!« je iz srca vzkliknil vikar in zaskrbljen opazoval rdeče lise na Urškinem obrazu, ki mu niso bile prav nič všeč.

Morda se motim, mladost marsikaj premaga, se je tolažil dobri gospod Luka in dobrohotno zrl na Urško, ki se je že sklonila k svoji tablici in pridno zlogovala besede.

Z neko skrivnostno lučjo v očeh je prišla Urško tisto po-

Poklicanost in poslanstvo laikov

(Nadaljevanje s str. 7)

menta se takole glasi: Cerkveni zbor torej vse laike v Gospodu goreče roti, naj se Kristusovemu glasu, ki jih v tej uri še posebej nujno vabi, in nagibanju Svetega Duha radi odzovejo s plemenitim in pripravljenim srcem.

Mladini je to vabilo na poseben način namenjeno, naj to čuti in naj ga sprejme z veseljem in z velikodušnostjo. Po tem cerkvenem zboru namreč sam Gospod znova vabi vse laike, naj se vedno tesneje z njim zedinjajo in naj čutijo kot svoje, kar je njegovega, ter se pridružijo njegovemu odrešenskem poslanstvu. Znova jih pošilja v vsako mesto in vsak kraj, kamor hoče sam priti, da se bodo v raznih oblikah in načinih enega samega apostolata Cerkve, ki ga je treba nenehno prilagajati novim potrebam časa, izkazali kot njegovi sodelavci, vedno bogati v delu Gospodovem; vedoč pri tem, da njihov trud ni prazen v Gospodu.

(Konec)

poldne domov. Mati je to takoj opazila. Slutila je, da mora biti nekaj lepega, kar je Urška doživela v šoli.

»Si bila pridna danes v šoli?«

»Da, gospod vikar me je pohvalil. Pa ne zaradi mene, največ zaradi Jana.«

»Zaradi Jana?« se je mati začudila.

»Da, vprašal me je, kako gre z Janom in sem mu povedala, da sem ga naučila brati in da sedaj čita bolje od mene.«

»Ni čuda, njega nobena stvar ne moti.«

»Gospod mi je naročil, da ga prihodnjič pripeljem v šolo.«

»Jana?«

»Da, Jana. Hoče se prepričati, če je vse res, kar sem mu povedala.«

Mati jo je zamišljena opazovala. Urškin pogled je bil še vedno uprt v mater. Čakala je, da ji še kaj reče, a mati jo je še vedno molče gledala, nato pa dejala:

»Že prav, Urška, le pelji ga h gospodu. On bo vse najbolje uredil. Zelo moder mož je.«

»In kaj naj uredi, mati, glede Jana?«

»Ne vem, a morda bi se zanj našla primerna šola. Škoda za fanta, ki je tako brihten.«

Urška je slutila, kaj pomenijo materine besede. Ločitev od Jana bi zanjo pomenila konec vsega najlepšega. Sebična sem, si je ponavljala. Jan ne more za vedno ostati v tej vasici, ko pa je svet tako velik. In če Bog tako hoče? Ne, njemu se ne bo protivila.

Jan je stisnil ustnice, ko mu je povedala vikarjevo vabilo.

»Nerad se izpostavljam tujim pogledom. Nerodno mi je, ko jih čutim na sebi.«

»Tudi če te jaz gledam?« se je prestrašila Urška.

»Tvoj mi je potreben, ker čutiš z mano, kakor če bi bil tvoj brat.«

»Da, Jan, tako je, kakor brata te imam rada.«

»In bo vedno tako!« je zaključil Jan.

»Da, vedno bo tako!« je potrdila tudi Urška.

Naslednji petek sta že navsezgodaj skupaj odšla v Solkan. Zgodnja pomlad se je razbohotila in prve lastovke so se

podile pod jasnim nebom in se z glasnim ščebetom klicale. Skrivenčeni bori so pognali nove, svetlozelene vršiče, med travo so se zlatile trobentice, vijolice so opojno dišale v prvih žarkih sonca.

Jan je molče stopal ob Urški. Nič več se ne more skrivati v temi svoje slepote. Življenje je stegnilo roke tudi po njem. Mora se pokazati, mora med ljudi in najti svoj prostor na tem božjem svetu. Toda kje in kako?

»Nič se ne boj, Jan, saj sem jaz pri tebi,« je Urška zaslutila njegove boje.

»Da, danes in jutri še, a potem?«

»Tudi potem, Jan, vedno bom ob tebi.«

Močno utrujen je prispel Jan z Urško v župnišče. Bila sta prva in Urški je bilo to všeč. Jan se bo počutil bolj sproščen, ko ne bodo v njegova vrtila radovedni pogledi.

»To je torej Jan? Potegnil si se in pri štirinajstih letih si kar dobro zraščel,« je vikar blagohotno opazoval postavnega fanta in se zazrl v njegov obraz, odločen in samozavesten, katerega so kazile le mrtve oči. »Pokaži, kaj ti je naučila Urška. Moja metoda učenja bi tebi nič ne pomagala. A slišal sem, da sta nadvse iznajdljiva.«

»Urška, gospod, ne jaz.«

»Oba zaslužita pohvalo, največ pa gospod Bog, ki me je navdihnil, da sem začel z učenjem.«

»Hvaljen bodi Jezus Kristus!« so se z ropotom odprla vrata in v sobo so se usuli učenci.

Jan je nagonsko poiskal Urškino roko, ki mu jo je stisnila in zašepetala: »Pogum, Jan, pokaži, kaj znaš. Gotovo več kot vsi ti tukaj,« mu je skušala viliti poguma.

»Danes je med nami nov učenec. Pokazal nam bo, kaj zmore dobra volja in ljubezen do učenja. No, pridi, Jan, in zapiši na tablico, kar ti leži na duši.«

Nastala je tišina, da se je razločno slišalo brenčanje muhe na okenski šipi. Jan je iz platnene torbe potegnil deščico, gladko in svetlo in jo položil predse na mizo, iz žepa pa priostreno šilce ter se sklonil nad deščico.

(Dalje prihodnji tork)

Kongresni koncerti za čarovnike, zbor podkupljivcev in solistov

(Nadaljevanje s str. 6)

žbeno odgovornost. Zaradi te prečudežne odgovornosti so jih v Sloveniji že velikokrat slišali. S tem namreč namigujejo na južne republike, ki so se pred leti zadolževale v tujini, zdaj pa Slovenija zanje odplačuje posojila.

S črnogorskega kongresa ZK je prišel tudi očitke, da so na slovenskem kongresu (ta je bil pred črnogorskim) prišla na dan stališča, ki so v nasprotju s solidarnostjo v jugoslovanski skupnosti.

Tudi govorjenje o odgovornosti je bilo torej na slovenskem kongresu zaman, saj bodo Črnogorci Slovence v Beogradu »preglasovali«.

V Novem Sadu pa se je našel rezervni oficir, ki je na tamkajšnji konferenci (konferenca v avtonomnih pokrajinah Vojvodina in Kosov zamenjuje institucijo kongresa), hvalil omenjeno slovensko stališče. Tudi Vojvodino namreč tišči »solidarnost«.

Če ob vsem, kar smo zvedeli ob kongresu ZKS, še naprej iščemo njegov pomen, sklepamo lahko to-le: Slovesno je bilo razglašeno, da se na kongresu rehabilitira po nedolžnem obsojene žrtve »dachauskih procesov« in popravi krivico, kolikor se to še da!

Tolažba torej za pobite na Golem otoku!

Bil je kongres...

V središču Ljubljane so plapolale zastave že dan pred tem. S prijateljem sva šla tam mimo. Vestne prodajalke »maksimarketa« so lepile za-

stavice na izložbe. Zgodi se, da pride mimo človek srednjih let, s skrbno negovanimi brki in rdečo kravato ter hoče vedeti, kaj da se je zgodilo? Zakaj da lepijo zastavice? Dekleta pa: »Ja, kongres, menda...« Človek je še bolj »zabodeno« pogledal in šel naprej...

Tako »ganjeno« je bilo ljudstvo ob kongresu.

Bil je kongres...

Dobili s(m)o tudi novo vodstvo partije. Novo? Lepo prosim — samo stolčke so si zamenjali vodilni tovariši. Volitve novega vodstva so bile potrditev te zamenjave stolčkov. Ampak take so v Jugoslaviji vsake »volitve«.

S sovražno emigracijo pa ne!

Nekaj pa je le tiščalo nekatere govornike. To, da izgubljajo komunisti, ne le članstvo, marveč tudi »tla pod nogami«, so večkrat in vsaj posredno priznali. Priznali so med drugim tudi moč emigrantskih organizacij. Pred zavzetejšo, pomlajeno aktivnostjo svobodoljubnih Slovencev si niso mogli zatiskati oči. Naravnost pa je bilo povedano samo to, da »s sovražno emigracijo, kljub hudim gospodarskim težavam, ne bomo navezovali stikov«.

Tako so povedali. Je to mar priprava terena za čas, ko bo treba tudi s to emigracijo navezati stike?

Kdo ve? Upamo pa, da bo še čas za to...

Bil je kongres...

Hotimir

Za zanesljivost in stvarnost cen pri "kupovanju" ali prodaji Vašega rabljenega avtomobila se Vam priporoča slovenski rojak

Frank Tominc lastnik

CITY MOTORS

5413 St. Clair Ave.

tel. 881-2388